

MODIFICACIONS HEMÀTIQUES
EN ELS TUBERCULOSOS
TRACTATS PEL PROCEDIMENT DE
MANOUKHINE

per
J. REVENTÓS

El procediment de Manoukhine de tractament de les infeccions, especialment de les infeccions cròniques, es basa en la següent successió de principis. La defensa de l'organisme malalt té lloc a benefici de productes de desintegració dels leucocits, aquesta desintegració es fa en part per l'acció de leucocitolisinas que es produeixen a la melsa. L'acció dels raigs Roentgen sobre la melsa és susceptible d'augmentar aquesta producció i secundàriament aquella desintegració.

No són certament aquests fets cosa incontrovertible, però no anem, en la present ocasió, a fer-ne la crítica, sinó a veure si en les modificacions leucocitaries dels malalts sotmesos a aital tractament pot trobar-se l'explicació raonable de la indiscutible acció benefactora que n'han experimentat.

He estudiat de aquest punt de vista dos malalts, ambdós tuberculosos, amb infeccions greus i amb probabilitats d'ésser infeccions gairebé pures: el primer, infectat per

evident contagi i amb enorme reacció d'una naturalesa verge davant d'una infecció masiva, era un pagès de l'alta montanya d'on mai havia sortit, que s'infectà després d'un matrimoni amb una tuberculosa avençada; la forma fou broncopneumónica de focus múltiples amb sorollosa reacció general i rapidíssima decadència de totes les seves energies; la mort semblava inevitable dins d'un lapse de temps molt breu.

El segón era un malalt amb llessions menys importants i invasores, però que durant el llarg període en que fou observat presenta cada 8 o 10 dies expansions progressives dels processos, moltes vegades de gran violència, que, per la seva freqüència, no deixaven al malalt refer-se d'una quan ja començava la següent.

Ambdós foren elegits com a tipus d'infecció tuberculosa neta per oposar-los als casos d'infecció tuberculosa associada a piògens diversos, en els que jo apriorísticament creia que devia el mètode trobar especialment aplicació.

Des del començament de l'aplicació de les radiacions foren aquests malalts observats diàriament en la seva sang durant dos mesos i dues vegades, abans i després de la irradiació, i 4 cada dues hores des del mateix moment en què aquella es practicà.

La irradiació es feu seguint la tècnica aconsellada per Manoukhine, un cop a la setmana protegint el fetge i variant cada vegada la regió per on s'aplicaven els raigs i la quantitat aplicada en 1 H. cada sessió.

L'estudi de la sang fou fet pels procediments ordinaris de comptatge i la coloració de les preparacions seques pel May-Grunwald-Giemsa;

Adjunts consten els resultats obtinguts així com les gràfiques de temperatura, pols, pes i expectoració, per poder-se fer càrrec del resultat clínic que no detallo i que haig de dir que es feu encara molt més visible en les series

d'irradiacions consecutives, per ocupar-me finalment de la interpretació què a mon judici pot aventurar-se d'aquests fets.

Fixem-nos abans que tot en les modificacions que experimenta la xifra global en tot el període d'observació: correntment, disminueix, baixant en un cas; 12-14000 a 9-12000, en l'altre de 13-19000 a 12-17000, essent de notar, especialment en el segon, l'estabilització de la xifra què, altament variable en el període anterior a les irradiacions, es fa molt constant després d'aquestes, acostant-se amb això a la normalitat.

Jo he de dir què aquesta disminució de la xifra total de leucocits amb tendència a acostar-se a la normal, no em sembla pas efecte de la acumulació de les accions destructives parcials de les irradiacions, sinó, simplement, una nova comprovació del fet conegudíssim de què en tot tuberculós greu amb leucocitosis neutròfila i que millora, es veu descendir el nombre global dels seus glòbuls blancs a despeses dels polinuclics neutròfils i augmentar, per tant, proporcionalment el dels limfocits.

L'acció isolada de l'irradiació sembla realment consistir en una disminució de la xifra global que té com a característiques no ésser immediata, sinó presentar-se el major nombre de vegades, 12 damunt 16, al cap de 24 hores, i les restants — fóra una que retarda un dia més — al cap de 48 hores.

Sembla què en tots aquests casos en que es presenta disminució un xic retardada, això sigui degut a la forta xifra que presenten el dia abans de la irradiació, no perquè l'acció compensadora de neoformació leucocitopoiètica hagi estat més intensa o perquè altre fet hagi intervingut produint per son compte una acció que es tradueix en augment. Aquesta acció pot molt ben ésser en nostres observacions una agudització del procés morbos; així crec que s'han

NOMBRE GLOBAL DE LEUCOCITS

Observació 1.^a

Dies després de la irradiació

Irradiacions	1	2	3	4	5	6
1	—	+	+	—	+	—
2	+	—	+	+	—	+
3	—	+	—	—	—	—
4	—	+	—	+	—	+
5	+	—	+	—	+	—
6	—	—	+	+	—	+
7	+	—	—	—	+	—
8	—	—	+	—	—	—

Acció de conjunt
durant 60 dies
Disminució de 12-14000
a 9-12000

Observació 2.^a

Dies després de la irradiació

Irradiacions	1	2	3	4	5	6
1	—	+	—	+	—	+
2	+	+	—	+	+	—
3	—	+	—	—	—	+
4	—	—	+	—	—	+
5	—	+	+	—	+	—
6	—	—	+	+	—	+
7	—	—	—	+	+	+
8	—	+	—	+	—	+

Acció de conjunt
durant 60 dies
Disminució de 13-19000
a 12-17000
Molt més fissa la xifra

Acció immediata

	Abans	Després	Ob. 1. ^a	Abans	2 h.	4 h.	6 h.	8 h.	Ob. 2. ^a	Abans	2 h.	4 h.	6 h.	8 h.
Ob. 1. ^a Dia 19-5	—	+		—	+	+	—	+		—	+	+	—	—
Ob. 2. ^a Dia 19-5	—	+		—	+	+	—	+			+	+	—	—

NOTA. Els signes +, — o =, fan referència a la xifra immediatament anterior.

» Els signes en roig indiquen xifres inferiors a la inicial de cada observació; els en negre indiquen xifres superiors.

PROPORCIONALITAT DELS ELEMENTS
Polinuclíats neutròfils

Irradiacions	Observació 1. ^a						Observació 2. ^a					
	Dies						Dies					
	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6
Pertorbat	1	—	—	—	+	—	+	+	—	—	+	+
	2	—	—	+	—	+	+	—	+	—	—	+
	3	+	+	+	+	—	+	—	—	+	—	—
	4	—	+	—	+	—	+	+	—	+	—	+
	5	+	—	+	—	—	+	—	—	+	—	—
	6	+	+	—	+	—	+	+	+	—	—	—
	7	+	—	+	—	—	+	—	+	—	—	—
	8	+	—	—	—	+	+	—	+	—	+	—

Linfocits

Irradiacions	Observació 1. ^a						Observació 2. ^a					
	Dies						Dies					
	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6
1	—	—	—	+	+	+	+	+	—	+	+	+
2	—	+	—	—	+	+	—	—	+	—	—	—
3	—	+	—	—	+	+	—	+	+	—	+	—
4	—	—	+	—	—	+	—	+	—	+	—	+
5	—	+	+	—	+	+	—	+	—	+	+	+
6	—	—	—	+	+	+	—	—	+	—	+	+
7	—	—	+	+	+	+	—	+	+	—	+	+
8	—	—	+	+	+	+	—	+	+	+	—	+

Acció immediata

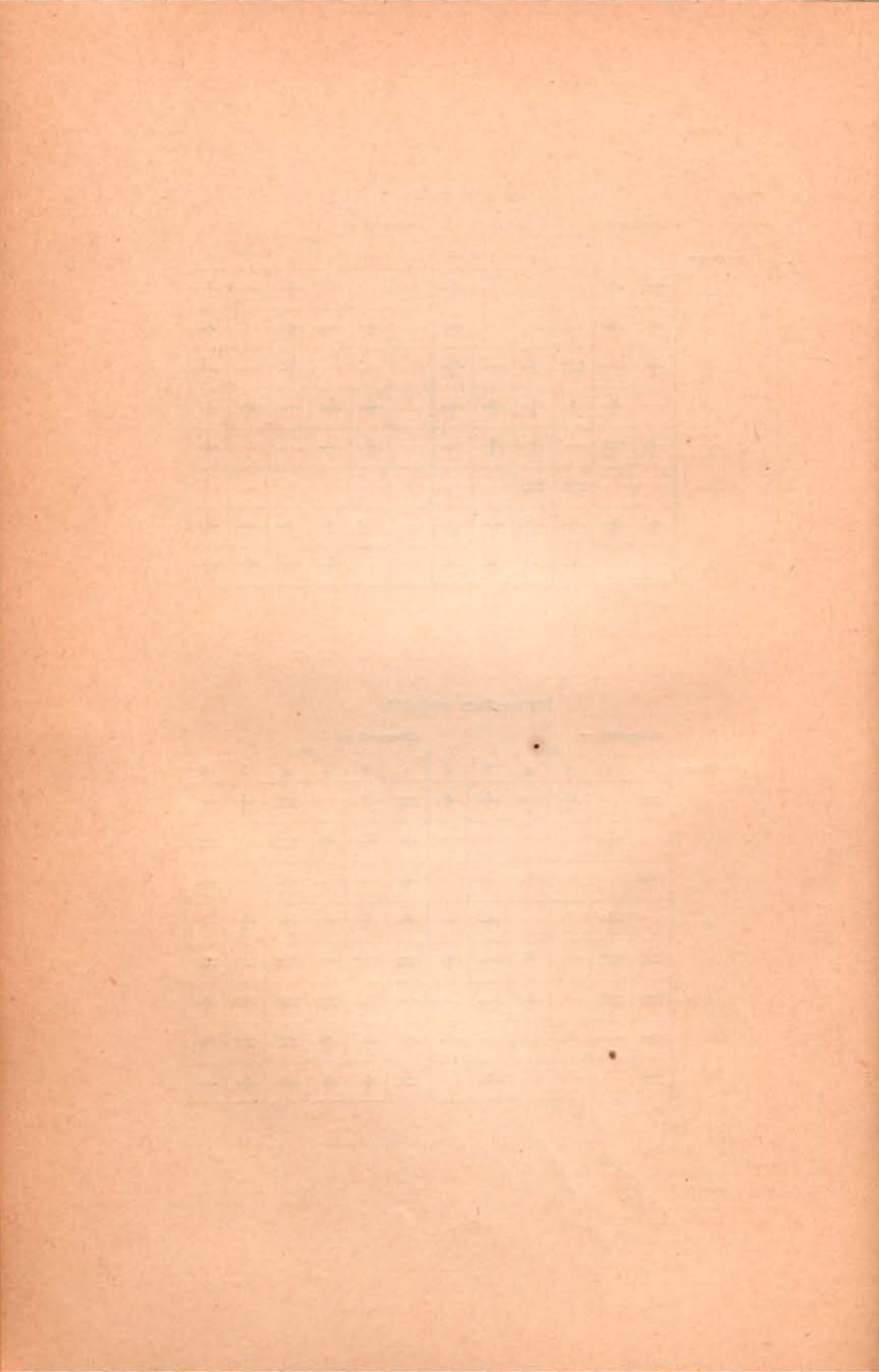
	Abans	Després	Ob. 1. ^a	Abans	2 h.	4 h.	6 h.	8 h.	Ob. 2. ^a	Abans	2 h.	4 h.	6 h.	8 h.
Ob. 1. ^a														
Linfocits	—	+		+	—	+	+	—		+	—	+	+	—
Polinuclíats N	+	—		+	+	—	—	+		+	+	—	—	+
Ob. 2. ^a														
Linfocits	+	—		+	—	—	—	+		+	—	—	—	+
Polinuclíats N	—	+		+	+	+	+	—		+	+	+	+	—

Grans mononuclics

Irradiacions	Observació 1. ^a						Observació 2. ^a					
	Dies						Dies					
	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6
1	=	+	-	+	+	+	-	-	-	+	-	+
2	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+		+
3	+	-	=	+	-	+	-	-	+	+	-	-
4	-	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+
5	+	=	-	+	+	-	-	+	-	-	+	+
6	-	+	=	=	-	-	-	+	+	+	-	-
7	+	+	-	+	+	-	-	+	+	+	-	+
8	-	-	+	-	+	-	-	-	+	-	+	+

Polinuclics eosinòfils

Irradiacions	Observació 1. ^a						Observació 2. ^a					
	Dies						Dies					
	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6
1	=	-	+	-	+	+	=	+	-	=	+	-
2	-	+	-	+	-	-	+	+	+	=		=
3	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+	-	+
4	-	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+
5	=	=	-	+	-	+	=	=	-	=	=	=
6	=	=	-	+	-	-	-	+	=	=	+	+
7	=	-	+	-	-	+	+	+	+	=	=	+
8	=	-	-	-	+	-	=	+	+	+	+	-

ACCIÓ SOBRE L'ESQUEMA NEUTRÒFIL

Observació 1.^a

Irradiacions	Dies					
	1	2	3	4	5	6
1	—	—	—	+	+	+
2	—	+	—	—	+	+
3	—	+	—	—	+	+
4	—	+	+	+	+	—
5	—	+	—	+	+	+
6	—	+	—	+	+	+
7	—	+	+	+	—	+
8	—	+	+	+	—	+

Acció
de conjunt:

Aument
de 223-228
a 247

Observació 2.^a

Irradiacions	Dies					
	1	2	3	4	5	6
1	—	—	+	—	+	+
2	—	—	—	—	+	—
3	—	+	+	—	+	+
4	—	+	—	+	+	+
5	—	+	+	+	+	—
6	—	—	+	—	+	+
7	—	+	+	—	+	+
8	—	—	+	+	+	+

Acció
de conjunt:

Aument
de 235-240
a 272

Acció immediata

Observació 1.^a

Abans				
+	—	—	+	—
+	—	—	+	+

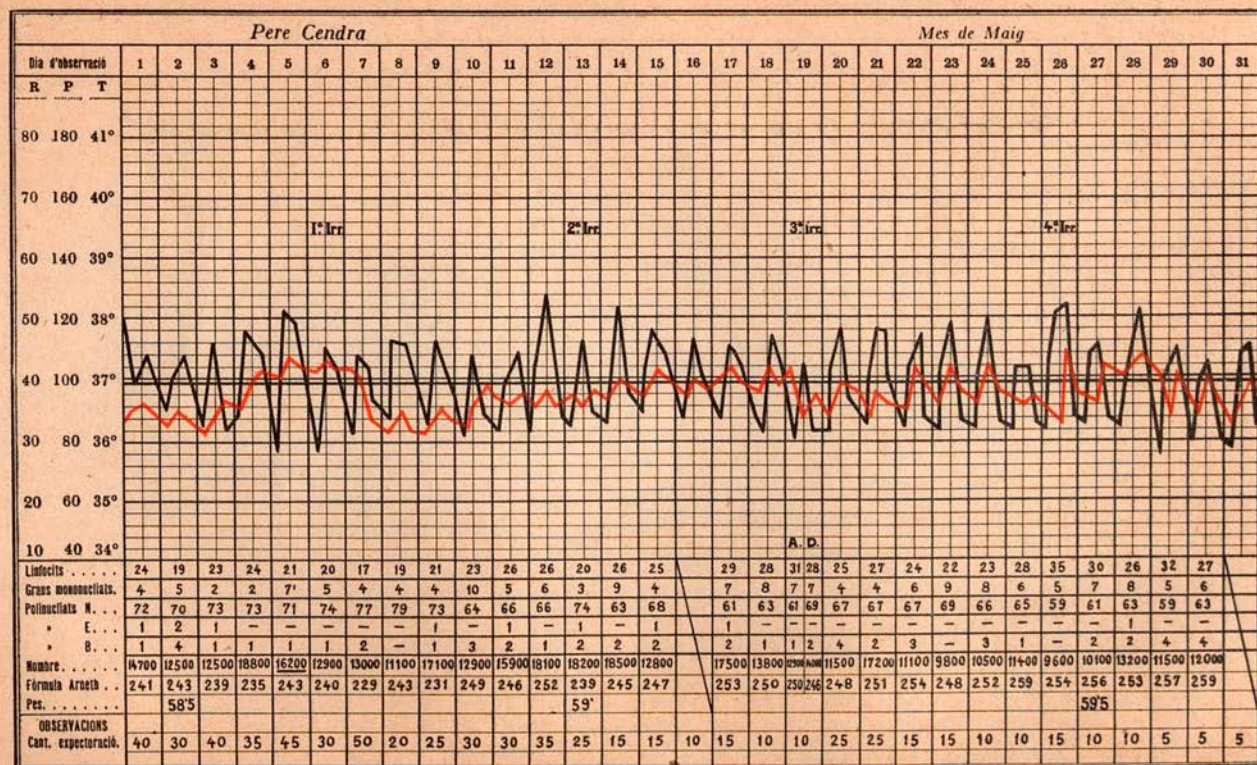
Observació 2.^a

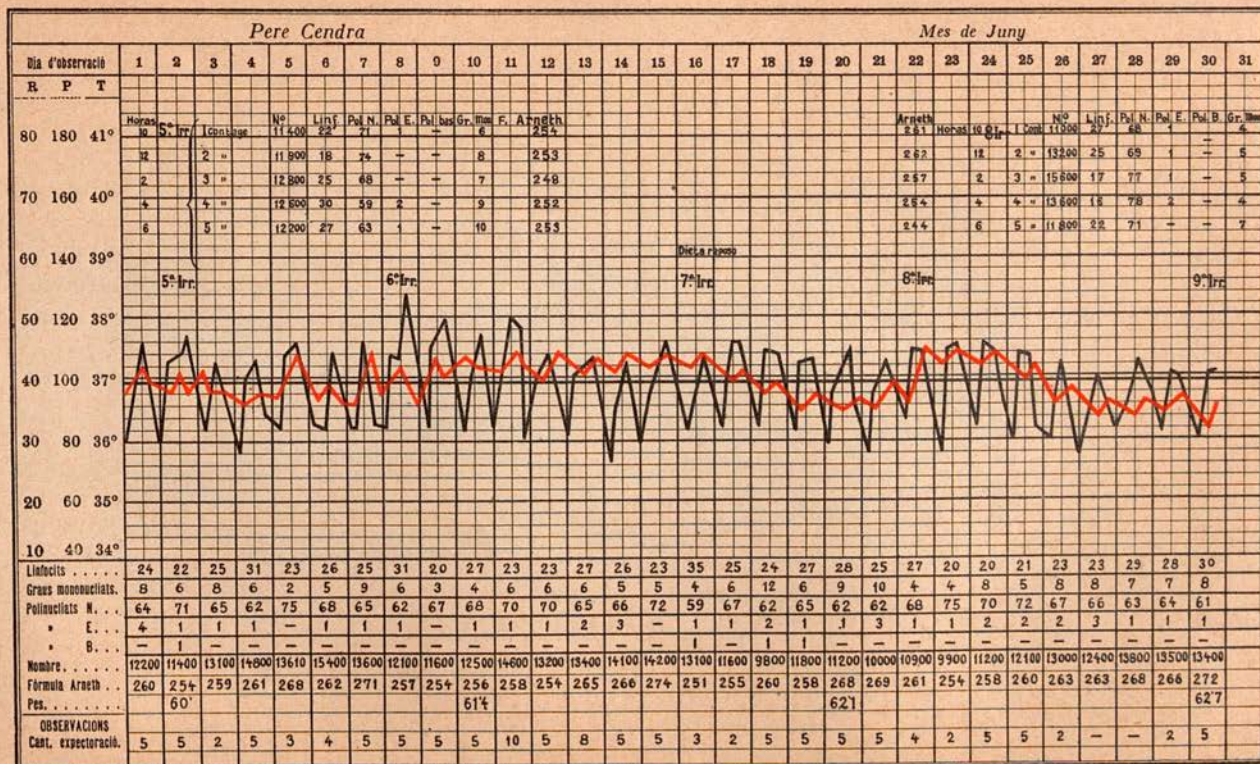
Abans				
+	—	—	+	—
+	—	—	—	—

Abans Després

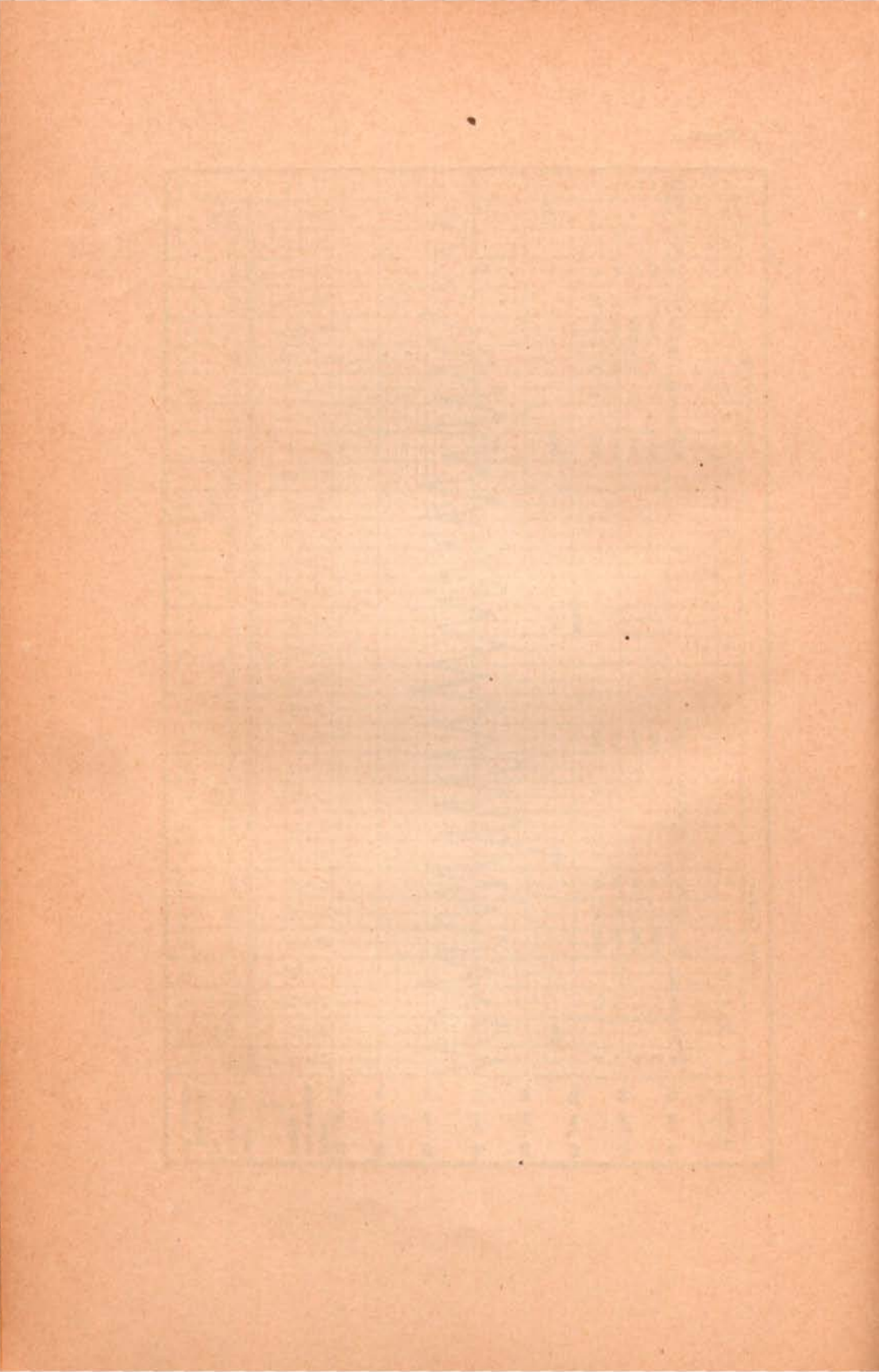
Ob. 1.^a + —

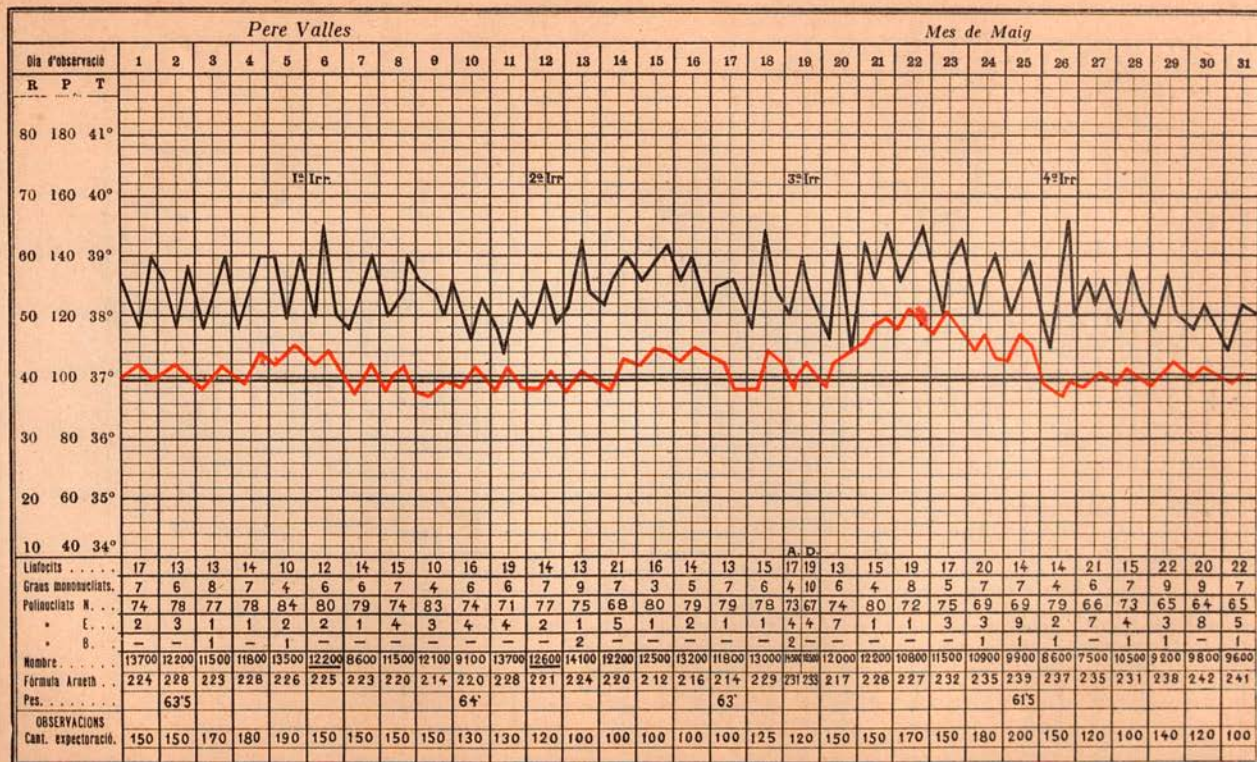
Ob. 2.ª + —

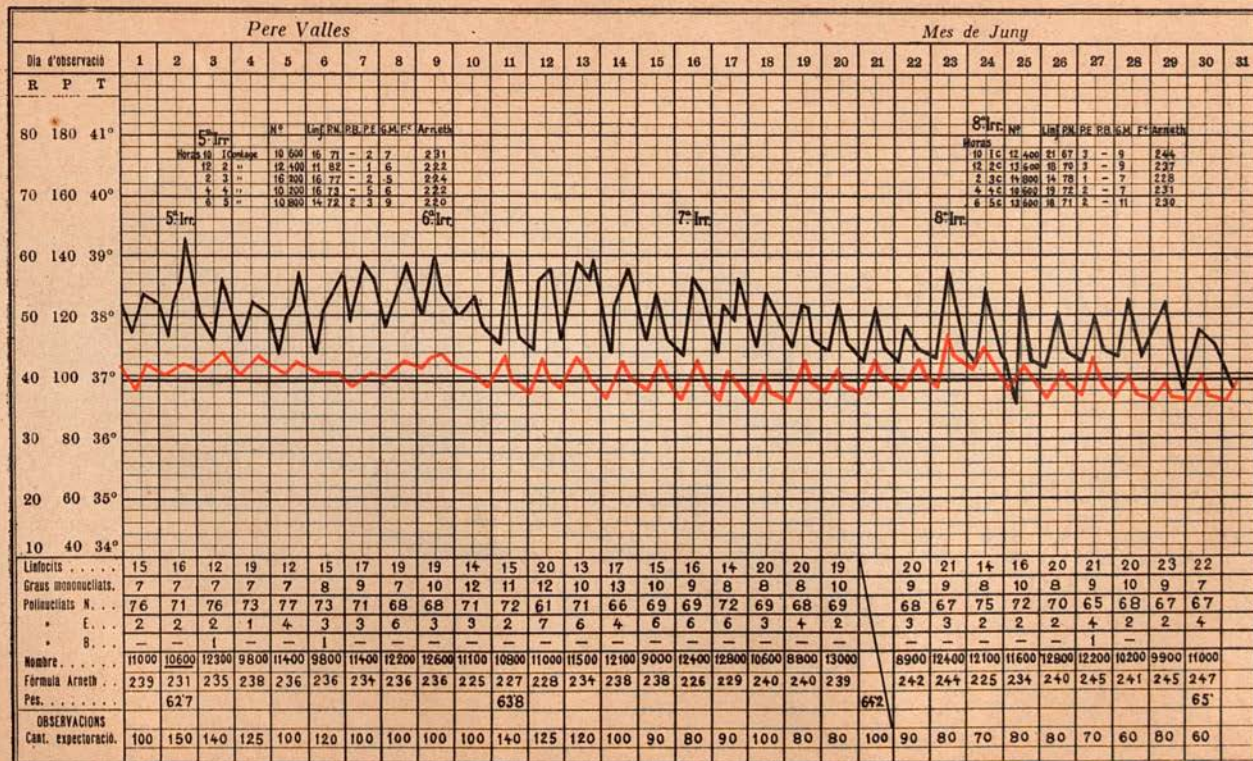

J. Renells.

linfocits es pot dir una cosa semblant a allò que dèiem en un paragraf anterior de les xifres globals: es modifiquen en el sentit d'augmentar els linfocits i disminuir els polinucleats, tendint a la normalitat de proporció, que a voltes sobrepassen, quedant amb linfocitosis lleugera, i tot això no té res d'específic, puix és lo que esdevé en tot tuberculós amb leucocitosi polinuclear neutròfila quan millora son estat general i, amb ell, la seva reacció leucocitaria.

Estudiant l'efecte isolat de cada irradiació, sembla ésser en els primers dies, sobre tot durant les primeres 24 hores, disminució dels linfocits 15 vegades sobre 16, i encara la única observació en què aquestes van augmentar durant 48 hores fou una irradiació inicial en la qual l'efecte clínic també aparegué visiblement retardat; més endavant, però, amb molta variació del moment en que es comença la reacció, torna a pujar la xifra sobrepasant 12 vegades sobre 16 la inicial. Jo creia *a priori*, al començar aquestes observacions, que la xifra absoluta de linfocits s'havia de quedar fixa gairebé, variant solament la relativa al tant per cent del total com a efecte de l'acció lítica que s'exerciria sobre les xifres dels polinucleats neutròfils, que baixarien i pujarien, influint exclusivament i directament sobre el conjunt. No és així: hi ha moments en què descendeix alhora la xifra global, la de polinucleats neutròfils i també la de linfocits, que de no experimentar alguna acció que la fes disminuir molt visiblement, sofriria l'augment proporcional a la disminució de les altres vegades; la destrucció linfocitaria és més evident encara, puix, experimentant disminució el nombre total de leucocits y la proporció de linfocits que contenen, puja la proporció de polinucleats, i això vol dir que aquests, o no disminueixen de moment, o, al menys, disminueixen proporcionalment poc, i així es conserven en una proporció més elevada encara.

Després del període primer, que té la particularitat

d'ésser en el malalt de la observació 1.ª molt més llarg — 4 dies habitualment — que en el de la observació 2.ª — de 1 a 2 — ve una reacció que fa augmentar la xifra a la proporció, acabant habitualment el cicle de cada irradiació amb signe positiu 14 vegades sobre 16.

De totes les xifres obtingudes les més difícils d'interpretar són les que expressen les variacions absolutes i proporcionals dels polinucleats neutròfils: en la observació segona — malalt de curs relativament tranquil — cada irradiació es traduïa en modificacions bastant constants que permeten mig veure un mecanisme d'acció i reacció com en els linfoïts i en el nombre total; però en l'observació 1.ª apareix finalment tan pertorbada l'observació que fa difícil treure cap conseqüència. Així i tot les xifres deslligades apareixen en 3 de les 4 primeres irradiacions i crec que s'han de interpretar no oblidant que són les primeres manifestacions d'una acció no acumulada sobre causes que actuen amb gran violència i que, a més i a partir del segon dia després de la 2.ª irradiació, fins a dos dies abans de la 5.ª, un cicle de leucocitosis neutròfila que no's deixa influir per res, que termina lentament i correspon exactament al fet, d'una nova localització pleural del procés; en aquestes quatre primeres irradiacions els fets resulten forçosament foscos i capritxosa la seva interpretació, així ens reduïrem a les 12 irradiacions que resten en serie i que son bastant homogenies.

En totes aquestes experimentà de moment un augment lleuger la xifra proporcional, que no acostuma a durar més de 24 hores, iniciant-se després un descens que va augmentant fins al final del cicle, quedant 9 vegades sobre 12 amb xifra inferior la inicial i 11 sobre 12 amb signe negatiu.

Aquest augment proporcional dels primers dies i hores no és absolut, no arriba de molt a ésser l'augment que, de

quedar immòbil la xifra de polinucleats i atribuïble tota la baixa global a la dels limfocits, proporcionalment correspondria: hi ha doncs un fet de disminució absoluta però de augment proporcional; més en avant, quan la xifra de limfocits i la global tornen a pujar, la disminució proporcional que experimenten els polinucleats és també relativa i encobreix moltes vegades un augment real encara que disminució proporcional dels mateixos.

Cal no obstant regonèixer que els fenòmens de destrucció i reacció neoformadora que teòricament calia esperar que apareguessin sobre aquest element amb especial claretat i energia, no apareixen així, sinó, contràriament, molt més atenuats i confosos que si els estudiem en les xifres globals o en les de la varietat limfocitària i fins en els grans polinucleats.

Es possible que el mecanisme compensador sia més sensible i que la reacció segueixi més de prop a l'acció i en últim resultat l'efecte de les irradiacions una major destrucció i regeneració simultànies que es traduiria en últim lloc per un major rendiment en productes útils de desintegració, però aquest és un aspecte de la qüestió que no és possible resoldre'l pel simple estudi de les xifres dels comptatges, seria, per això, indispensable cercar i evaluar en el sèrum les propietats que aquests productes li comunicassin.

L'efecte de l'acció immediata sobre la proporcionalitat dels elements resulta, al menys durant les primeres dotze hores, dependre bastant de la tendència leucocitària en el moment de practicar-se l'irradiació: una cosa sols resulta destacar-se i és què en l'acció sobre els limfocits sembla iniciar-se ja dins d'aquest període, encara que alguna vegada no sense vacil·lacions que es tradueixen en fluctuacions de les xifres que els expressen. Altra cosa pot afirmar-se i és la no existència d'una forta i evident leucocitoli-

sis neutròfila durant aquest període, el fet d'existir és molt més tardà i ve enfosquit per mecanismes compensadors.

I finalment anem a ocupar-nos de l'acció de les irradiacions sobre l'esquema neutròfil d'Arneth.

En conjunt l'esquema és desviat fortament a l'esquerra com succeeix en tots els malalts que milloren visiblement, realitzant augments notabilíssims que aquí sí que es pot dir que són la suma dels obtinguts en cada irradiació.

Cada un d'aquests produeix amb remarcable constància el mateix fet des del primer dia: un descens de valor que dura des de 48 fins a 96 hores, i després una reacció que gairebé sempre sobrepassa la xifra inicial i en els rars casos en què no és així és perquè la xifra inicial era ja molt alta com a conseqüència de una viva reacció anterior, però queda sempre amb signe positiu.

L'acció immediata és aiximateix la més constant observada, la fórmula descendeix immediatament i continua amb petites vacilacions fent-se cada vegada més intensa la desviació durant tot el període per a continuar com en els dies successius.

Aquesta modificació del esquema neutròfil ens resulta el fet més important per provar l'acció lítica sobre els polinucleats neutròfils així com la manera que's refà l'esquema fa pensar en l'acció compensadora de la leucocitòlisis i proporciona una nova prova en favor de la idea de que la destrucció dels leucocits adults i ramificats és lo que proporciona al sèrum una part dels anticossos que pugui contenir.

Dispensari de malalties del pit. Càtedra de Patologia general.